

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobce: A. G.
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
se sídlem Legerova 148, Kolín

proti

žalovanému: Ministerstvo dopravy
se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2020, č. j. 148/2020-160-SPR/3

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění

I. Předmět sporu

1. Magistrát hl. m. Prahy (dále jen „*správní orgán I. stupně*“) rozhodnutím ze dne 5. 2. 2020, č. j. MHMP 2378613/2019 (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“) zamítl námitky proti provedeným záznamům v bodovém hodnocení řidiče – žalobce. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítl a potvrdil prvostupňové rozhodnutí.

II. Napadené rozhodnutí

2. Žalovaný shrnul, že dne 26. 7. 2019 správní orgán I. stupně vyhotovil oznámení, že žalobce dosáhl 12 bodů a současně byl vyzván k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Žalobce podal dne 29. 7. 2019 námitky proti záznamům. Dne 15. 8. 2019 obdržel správní orgán I. stupně podání, v němž požádal o přerušení řízení z důvodu podnětu k přezkumnému řízení příkazového bloku č. B 099994, série AB/2017 ze dne 2. 4. 2019. Správní orgán I. stupně řízení přerušil na dobu nezbytně nutnou, nejdéle do dne 15. 11. 2019. Po přerušení řízení správní orgán I. stupně námitky zamítl.
3. Žalobce podal odvolání proti zamítavému rozhodnutí, které později doplnil. Žalovaný konstatoval, že podkladem pro záznamy bodů byly 4 oznámení za přestupek v příkazním řízení. Žalovaný uvedl, že přestože žalobce tyto podklady rozporuje, nepředložil je ke svému odvolání. Rozporuje tedy důkazy, které nejsou součástí spisové dokumentace. Byl toho názoru, že námitky žalobce nemohly zpochybnit obsah oznámení, nerozporuje se skutek jako takový, nebylo tedy nezbytné vyžádat příkazové bloky. Oznámení podle žalovaného obsahují údaje, na základě kterých bylo možno provést záznam bodů v bodovém hodnocení. Oznámení jsou podle žalovaného dostatečně průkazná a svědčí o oprávnění provedených záznamů bodů do registru řidičů.

III. Žaloba

4. Žalobce namítl, že žalovaný ignoroval předložené důkazní prostředky. Přílohou doplněného odvolání bylo i rozhodnutí odvolacího správního orgánu, Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č.j.: MSK 49924/2014. Z tohoto rozhodnutí je zcela zřejmé, že je běžnou praxí odvolacího správního orgánu posuzovat i jednotlivé podklady (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče zejména k námitkám v odvolacím řízení. Uvedené vyplývá i z dalších rozhodnutí ze dne 22. 10. 2014, č.j.: MSK 126113/2014 či ze dne 12. 11. 2014, sp. zn. MSK 121761/2014. Žalobce namítl, že dle správního řádu existuje zásada legitimního očekávání, kdy dle této zásady by správní orgány měly ve věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně. Pokud tedy jeden správní orgán rozhoduje výše popsáním způsobem, není dle žalobce přiléhavé, aby totožný správní orgán pouze v jiné místní působnosti rozhodoval a postupoval zcela odlišně.
5. Žalobce rovněž poukázal na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 As 353/2018 – 52, z něhož vyplývá, že v tehdejší věci byly správní orgány povinny si k námitkám přestupce vyžádat pokutové bloky, aby mohla být posouzena a hodnocena jejich způsobilost k záznamům bodů.
6. Žalobce podotkl, že jediné důkazy, které odvolací orgán posuzuje, jsou oznámení od věcně příslušných oddělení policie, kterými je oznamována skutečnost, že žalobce měl spáchat přestupek, který s ním byl projednán, a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení.

Dle žalobce nemůže být takovéto oznámení dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím, kterého se týká, tak aby mohla být vyloučena možná chyba lidského faktoru či možná zvláště orgánu veřejné moci.

7. Z přiložených rozhodnutí v blokových řízeních série HG/2014 číslo bloku G 1498901 a série GF/2013 číslo bloku F 0832677 podle žalobce vyplývá, že tato nesplňují dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí a naproti tomu rozhodnutí je v blokovém řízení série FC/2013 číslo bloku C1404971, ze kterého je zřejmé, že byly dodrženy veškeré zákonem stanovené požadavky.
8. Žalobce poté shrnul, že podklad k záznamům nemůže způsobit, pokud z rozhodnutí není patrné, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít a konkrétně jakého jednání se přesně měl přestupce dopustit. Např. uvedl, že kdy v případě překročení nejvyšší povolené rychlosti, přestupkové jednání nevyplývá z popisu „*rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)*“, v případě porušení být za jízdy připoután bezpečnostním pásem není dostatečným popisem přestupku formát „*neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP, pásy aj.*“, v případě porušení povinnosti nedržet za jízdy v ruce či jinak manipulovat s telefonním přístrojem není dostatečným popisem přestupku formát „*telefonování za jízdy aj.*“, Údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně tak, aby rozhodnutí a okolnosti přestupku mohly být vůbec přezkoumány.
9. Dále žalobce pokutovým blokům (ze dne 26. 6. 2019, 2. 4. 2019, 13. 5. 2018, 14. 7. 2017) vytkl, že: není přesně zajištěna osoba přestupce, není přesně zajištěna místo a doba spáchání přestupku, nevyplývá z nich skutková podstata jednání přestupce a jeho právní kvalifikace, údaje v části právní kvalifikace jsou nečitelné, není zcela zřetelná výše sankce, údaj o sankci chybí či není úplný, není uvedeno místo vydání bloku a podpis oprávněné úřední osoby, není zřetelný podpis přestupce, není zřejmé, datum vyhotovení a převzetí jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost daného rozhodnutí. Absence konkretizace a individualizace je v předmětné věci dle názoru žalobce právě případ pokutových bloků ze dne 26. 6. 2019, 2. 4. 2019, 13. 5. 2018, 14. 7. 2017. Není tedy z nich bez důvodných pochybností patrné komu, zejména kdy a kde a potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení, když tento nedostatek nelze zhojit připustností strohých a zkratkovitých formulací tak, jak zmiňuje Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39.

IV. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný ve vyjádření poukázal na to, že žalobce uplatnil námitky, které opakuje v řadě dalších řízení. Pokud jde o rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje č. j. MSK 49928/2014, ze dne 24. 04. 2014, žalovaný uvedl, že příliš formální hodnocení obsahu pokutových, resp. příkazových bloků tímto krajským úřadem v tomto konkrétním případě jde nad rámec přísnosti požadavků judikatury Nejvyššího správního soudu, pokud jde o náležitosti pokutových, resp. příkazových bloků a dále, že názor krajského úřadu v dané věci není pro žalovaného, který je nadřízeným správním orgánem v problematice silničního provozu, závazný.
11. Všechna oznámení, na jejichž základě došlo k záznamu bodů, obsahují datum, čas, identifikační údaje přestupce, údaje k vozidlu, místo přestupku a popis jednání, kterého se odvolatel dopustil, žalobce nerozporuje skutek jako takový, ale administrativní nedokonalost. Během správního řízení nevznikla žádná pochybnost o tom, že ve všech 4 případech zjištěných přestupků žalobce bylo o těchto přestupcích pravomocně rozhodnuto příkazem na místě.

12. V žalobě připojený odkaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 353/2018 není k věci podle žalovaného přílehlavý. Žalobce ve správním řízení nezpochybňoval jednotlivá oznámení takovým konkrétním způsobem, který by dle jeho názoru situací posuzované v uvedeném rozsudku Nejvyššího správního soudu odpovídal.
13. Žalovaný namítl, že zmocněnec žádné příkazové bloky, o nichž se zmiňuje, jako důkazy do spisového materiálu nepředložil. Rozporoval a opětovně v žalobě tedy rozporuje důkazy, které nejsou součástí spisové dokumentace.
14. Žalobce se k vyjádření žalovaného již nevyjádřil.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

15. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (srov. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání tohoto rozhodnutí městský soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (srov. § 75 odst. 1 s. ř. s.).
16. O věci městský soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť ani jedna ze stran se k výzvě soudu, zda souhlasí s rozhodnutím bez nařízení jednání, nevyjádřila (jejich souhlas projednáním věci bez jednání byl tedy presumován). Městský soud taktéž neshledal důvod pro nařízení jednání z důvodu dokazování – zásadní podklady jsou totiž součástí správního spisu, z něhož žalovaný vycházel a jehož postup je předmětem soudního přezkumu. Správním spisem se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Afs 8/2008 - 117 ze dne 29. 1. 2009, č. 2383/2011 Sb. NSS).
17. Řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek zařazený v systému bodového hodnocení /příloha k zákonu č. 361/2001 Sb. o silničním provozu (dále jen „zákon o silničním provozu“)/, příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností v registru řidičů zaznamenal stanovený počet bodů (§ 123b odst. 1 zákona o silničním provozu) ke dni uložení pokuty za přestupek a to dle odst. 2 téhož ustanovení na základě doručeného *a) oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě* (do 30. 6. 2017 *uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení* - pozn. městského soudu), *b) rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise anebo rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku, nebo c) rozhodnutí, kterým byl uložen trest za trestný čin, d) rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání.*
18. Po dosažení celkového počtu 12 bodů řidič pozbývá řidičské oprávnění a následně je povinen odevzdat řidičský průkaz (§ 123c zákona o silničním provozu). Podle § 123f zákona o silničním provozu „(1) Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. (2) Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. (3) Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.“
19. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje

způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 – 44).

20. Judikatura správních soudů, která se týká řízení o námitkách proti bodovému záznamu, je již dostatečně bohatá a taktéž se postupně vyvíjela. Nejvyšší správní soud se v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76 (publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS) zabýval povahou a důkazní relevancí oznámení o uložení pokuty za přestupek. Nejvyšší správní soud konstatoval, že uvedené oznámení je jen úřední záznam o přestupku. Proto pokud účastník v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů do registru řidičů zpochybňuje skutečnosti obsažené v oznámení policie o uložení pokuty za přestupek, na základě kterého je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, a následný záznam (např. pochybnosti o tom, zda byl s účastníkem skutečně projednán přestupek v blokovém řízení, resp. že se daného jednání vůbec nedopustil atp.), je třeba, aby správní orgán v uvedeném případě vyžádal další důkazy, např. v podobě příslušných částí pokutového bloku, které by prokázaly, že přestupek byl s účastníkem v blokovém řízení skutečně projednán, a tedy že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů. Dle uvedeného judikátu oznámení samo o sobě tedy jistě není nezpochybnitelný podklad k záznamům bodů.
21. Uvedené východisko korigoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017 – 23. Nejvyšší správní soud uvedl, že *„tyto závěry však nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů uvedených v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat si další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jeho spáchání není vědom. Jak plyne z navazující judikatury, je třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení a svá tvrzení podloží navrženými důkazy. Správní orgán vedle těchto tvrzení řidiče současně posuzuje i kvalitu oznámení z toho hlediska, jaké množství údajů prokazujících spáchání přestupku konkrétním řidičem obsahuje (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011 – 74, ze dne 18. 3. 2015, č. j. 1 As 1/2015 – 33, ze dne 28. 7. 2016, č. j. 2 As 109/2016 – 32).“* Nejvyšší správní soud konstatoval, že závěry judikatury k této otázce lze shrnout tak, že: 1) Existence pokutového bloku (či alespoň jeho kopie) není podmínkou sine qua non pro provedení odpovídajícího bodového záznamu; 2) Při provádění záznamu lze vycházet i z oznámení o uložení pokuty, jsou-li v něm uvedeny obligatorní náležitosti vyžadované pro pokutový blok; 3) Ke zpochybnění skutečností podávajících se z oznámení o uložení pokuty (vyvolávající nutnost dalšího dokazování) nepostačí pouhé tvrzení dotčené osoby, že se toho kterého přestupku nedopustila; tato tvrzení musí být konkretizována a zásadně též podepřena odpovídajícími důkazními návrhy.
22. Důraz na kvalitu argumentace v námitkách proti bodovým záznamům zdůraznil Nejvyšší správní soud i v rozsudku ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018 – 40. Vyložil zde, že *„námitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky pokutových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že*

oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti (srov. např. rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2011, č. 2 As 19/2011-87; či ze dne 26. 5. 2016, č. 7 As 63/2016-49, bod 19). Rozhodnutí o přestupku, jehož výrok je v návaznosti na další části rozhodnutí nesrozumitelný, není způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů (rozsudek ze dne 13. 10. 2010, č. 1 As 16/2010-105, bod 22). Při zohlednění specifík blokového řízení je však možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním.“

23. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 – 39, stanovil, jakou optikou je třeba posuzovat způsobilost pokutových bloků: „*při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jediné tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen.“*
24. Jako protipól k uvedenému Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 As 353/2018 - 52 konstatoval, že jistě platí obecné východisko, že není třeba vždy vyžadovat pokutový blok, avšak kvalitně zhodnotit je však třeba originální pokutový blok, nikoliv pouze úřední záznam o něm, kterým je oznámení o uložení pokuty. Je pak nasnadě, že ke správnému zhodnocení musí správní orgán hodnocenými podklady disponovat. Z rozsudku však současně vyplývá, že žalobce v tehdy projednávané věci již ve správním řízení v odvolání označil 3 konkrétní pokutové bloky, kterým vytýkal jejich vady. Jako důvod toho, zda bylo nezbytné vyžádat originální pokutové bloky, proto Nejvyšší správní soud poukázal na konkrétnost odvolacích námitek, kterými přestupce zpochybnil způsobilost konkrétního pokutového bloku být podkladem k bodovému záznamu.
25. Otázka, do jaké míry správní orgán I. stupně může hodnotit podklady k bodovým záznamům, byla předložena i rozšířenému senátu Nejvyššího správního soudu. Ten v usnesení ze dne 23. 4. 2021, č. j. 6 As 174/2019 – 35, jednak setrval na většinovém názoru své judikatury, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů nelze použít § 82 odst. 4 správního řádu (tj. koncentraci námitek ve správním řízení). K otázce, za jakých okolností je povinností správního orgánu v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů vyžádat si pokutové bloky a kdy postačí vypořádat námítky na základě oznámení o přestupku založených ve spise, se rozšířený senát věcně nezabýval. Konstatoval totiž, že aplikační praxe „*je poněkud kazuistická a nalézt v ní zobecnitelné závěry uchopitelné v aplikační praxi správních orgánů je nesnadné*“. Rozšířený senát poukázal poté na to, že ani v judikatuře Nejvyššího správního soudu k otázce přezkumu podkladů k záznamům bodů (tj. zejména k oznámení o přestupku či k pokutovým blokům) nepanují protichůdné názory. Podotkl, že Nejvyšší správní soud prozatím formuloval své závěry v konkrétních případech v rozdílných skutkových situacích, obecné závěry z nich tak nevyplývají.

26. V návaznosti na to aktuálně v rozsudku ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019 – 44 poté Nejvyšší správní soud již vyslovil, že i když žalobce sice zpochybnil prakticky všechny náležitosti pokutových bloků (vymezení osoby přestupce, popis skutku, právní kvalifikaci, výši uložené sankce, místo vydání rozhodnutí, údaje o oprávněné osobě, datum vyhotovení a převzetí žalobcem, podpis žalobce), avšak ve vztahu k napadeným pokutovým blokům zcela shodně, za této situace lze bez dalšího vyhodnotit žalobcovy námitky jako paušální, typizované, a tudíž a priori nevěrohodné. Trvat za této situace na tom, aby správní orgány všechny bloky vyžádaly a zkontrolovaly, by podle názoru Nejvyššího správního soudu z námitkového řízení učinilo řízení oficiální, jakým zjevně není.
27. Městskému soudu v projednávané věci ze správního spisu vyplývá, že žalobci bylo dne 13. 6. 2018 oznámeno dosažení 12 bodů a byl vyzván k odevzdání řidičského průkazu. Podklady k záznamům činí oznámení Policie České republiky o uložení pokuty příkazem na místě ze dnů 14. 7. 2017, 23. 5. 2018, 5. 4. 2019, 26. 6. 2019. Příkazní bloky ve spise založené nejsou a nevyžádal je ani později žalovaný.
28. Žalobce podal dne 5. 8. 2019 proti záznamům námitky. Uvedl, že nesouhlasí s veškerými provedenými záznamy v registru řidičů. Žalobce navrhl doplnění dokazování o způsobilé podklady, kterými měl být uznán vinným z předmětných přestupků. Poté žalobce požádal o přerušení námitkového řízení do doby skončení přezkumného řízení ve věci napadeného rozhodnutí vydaného v blokovém řízení – přiložil návrh k Policii ČR na přezkoumání rozhodnutí v blokovém řízení (příkazním řízení na místě) ze dne 2. 4. 2019, série AB/2017/B0999941.
29. Po přerušení řízení správní orgán I. stupně námitky zamítl prvostupňovým rozhodnutím. Konstatoval, že 4 záznamy byly provedeny po doručení oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dnů 14. 7. 2017, 23. 5. 2018, 5. 4. 2019, 26. 6. 2019. Způsobilost podkladů byla posouzena v souladu s obsahem námitek. Oznámení obsahují dostatečné množství údajů, které prokazují, že se vymezený přestupek stal a že se jej dopustil žalobce, identifikují přestupkové jednání žalobce. Rovněž rozhodnutí obsahuje náležitosti potřebné k provedení záznamu bodů. O způsobilosti těchto podkladů nevznikly pochybnosti, nebylo potřeba vyžádat další důkazy k prokázání údajů v těchto podkladech.
30. Žalobce podal dne 17. 12. 2019 odvolání, které doplnil dne 21. 1. 2020 o námitky, v nichž poukázal na náležitosti, které by měly splňovat konkrétně označené 4 příkazní bloky ze dnů 14. 7. 2017, 23. 5. 2018, 5. 4. 2019, 26. 6. 2019. Obecně rovněž namítl, že za nezpůsobilé záznamy byly shledány obdobné podklady Krajskými úřady Moravskoslezského a Jihomoravského kraje.
31. O odvolání žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím.
32. K jednotlivým podkladům pro záznam bodů uvádí městský soud následující.
- Oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 26. 6. 2019
33. Žalobce je označen jako řidič automobilu, je identifikován jménem, příjmením, datem narozením, místem narození, trvalým pobytem.
34. Oznámení určuje dobu přestupku na den 26. 6. 2019, v 1:40, místem je ulice Odborů 1343/1, Praha – Nové Město, žalobce je označen jako řidič motorového vozidla OA (nelze vyložit jinak, než „osobní automobil“), registrační značky X, tovární značky RENAULT MEGANE M.

35. Popis samotného skutku (jednání žalobce) spočívá v: „*Nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem a lékařské potvrzení ne vlastnil*“.
36. Oznámení závěrem konstatuje, že (žalobce) tím porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších změn a dopustil se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších změn. Dle oznámení za výše uvedené jednání byla žalobci dne 26. 6. 2019 udělena pokuta ve výši 200 Kč, číslo blokové pokuty (na místě nezaplacená) AK/2018 C2367808.
37. Z oznámení je zjevné, že řidič porušil povinnost být při jízdě připoután bezpečnostním pásem podle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, aniž byla pro to splněna výjimka daná zdravotními důvody podle § 6 odst. 2 písm. a) cit. zákona. Porušená povinnost řidiče byla v oznámení kvalifikována precizně a jednoznačně. Městský soud se proto ztotožnil s právní kvalifikací tohoto jednání jako přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, za který byly žalobci správně připsány 3 body do evidenční karty řidiče. Oznámení samo o sobě nijak nevyvolává pochybnosti o tom, že se skutek stal, v čem jednání přestupce spočívalo, jak mělo být právně kvalifikováno, kdy a kde se tak stalo, jak měl být přestupce sankcionován z hlediska připsaných bodů i udělené sankce, ani to že žalobce byl u tohoto skutku přestupce.

Oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 5. 4. 2019

38. Žalobce je označen jako řidič automobilu, je identifikován jménem, příjmením, datem narozením, místem narození, trvalým pobytem.
39. Oznámení určuje dobu přestupku na den 2. 4. 2019, v 15:40, místem je ulice Hořejší nábřeží 627/15, Praha – Smíchov, žalobce je označen jako řidič motorového vozidla OA (nelze vyložit jinak, než „*osobní automobil*“), registrační značky X, tovární značky FORD FOCUS DNW.
40. Popis samotného skutku (jednání žalobce) spočívá v: „*Řidič OA během jízdy nebyl připoután bezpečnostním pásem*“.
41. Oznámení závěrem konstatuje, že (žalobce) tím porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších změn a dopustil se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších změn. Dle oznámení za výše uvedené jednání byla žalobci dne 2. 4. 2019 udělena pokuta ve výši 500 Kč, číslo blokové pokuty (na místě nezaplacená) AB/2017 B0999941.
42. Z oznámení je zjevné, že řidič porušil povinnost být při jízdě připoután bezpečnostním pásem podle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Z oznámení nevyplývá, že by žalobce předložil potvrzení, že nemůže být připoután ze zdravotních důvodů, ostatně, pokud by tak žalobce učinil, nepochybně by za toto jednání ani sankcionován nebyl. Lze tedy konstatovat, že žalobce neprokázal, že by pro nepřipoutání byla v jeho případě splněna výjimka daná zdravotními důvody podle § 6 odst. 2 písm. a) cit. zákona. Porušená povinnost řidiče byla v oznámení kvalifikována precizně a jednoznačně. Městský soud se proto ztotožnil s právní kvalifikací tohoto jednání jako přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, za který byly žalobci správně připsány 3 body do evidenční karty řidiče. Oznámení samo o sobě nijak nevyvolává pochybnosti o tom, že se skutek stal, v čem jednání přestupce spočívalo, jak mělo být právně kvalifikováno, kdy a kde se tak stalo, jak měl být přestupce sankcionován z hlediska připsaných bodů i udělené sankce, ani to že žalobce byl u tohoto skutku přestupce.

Oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 23. 5. 2018

43. Žalobce je označen jako řidič automobilu, je identifikován jménem, příjmením, datem narozením, místem narození, trvalým pobytem.
44. Oznámení určuje dobu přestupku na den 13. 5. 2018, v 13:50, místem je Praha – bez bližšího určení, žalobce je označen jako řidič motorového vozidla OA (nelze vyložit jinak, než „osobní automobil“), registrační značky X, tovární značky ŠKODA FABIA 5J.
45. Popis samotného skutku (jednání žalobce) spočívá v: „*Nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem*“.
46. Oznámení závěrem konstatuje, že (žalobce) tím porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších změn a dopustil se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších změn. Dle oznámení za výše uvedené jednání byla žalobci dne 2. 4. 2019 udělena pokuta ve výši 200 Kč, číslo blokové pokuty (na místě nezaplacená) AC/2017 C1227146.
47. Z oznámení sice nevyplývá jednoznačné označení místa přestupku, to však na újmu identifikace a specifikace přestupkového jednání nemá vliv. Skutek i tak není zaměnitelný s jiným, neboť tento je konkretizován osobou přestupce, časem spáchání a vozidlem, které žalobce řídil. Podle městského soudu je tak vyloučené, že by byť teoreticky mohla vyvstat pochybnost o zaměnitelnosti skutku s jiným. Z dalšího je zjevné, že řidič porušil povinnost být při jízdě připoután bezpečnostním pásem podle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Z oznámení nevyplývá, že by žalobce předložil potvrzení, že nemůže být připoután ze zdravotních důvodů, ostatně, pokud by tak žalobce učinil, nepochybně by za toto jednání ani sankcionován nebyl. Lze tedy konstatovat, že žalobce neprokázal, že by pro nepřipoutání byla v jeho případě splněna výjimka daná zdravotními důvody podle § 6 odst. 2 písm. a) cit. zákona. Porušená povinnost řidiče byla v oznámení kvalifikována precizně a jednoznačně. Městský soud se proto ztotožnil s právní kvalifikací tohoto jednání jako přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, za který byly žalobci správně připsány 3 body do evidenční karty řidiče. Oznámení samo o sobě nijak nevyvolává pochybnosti o tom, že se skutek stal, v čem jednání přestupce spočívalo, jak mělo být právně kvalifikováno, kdy se tak stalo, jak měl být přestupce sankcionován z hlediska připsaných bodů i udělené sankce, ani to že žalobce byl u tohoto skutku přestupce.

Oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 14. 7. 2017

48. Žalobce je označen jako řidič automobilu, je identifikován jménem, příjmením, datem narozením, místem narození, trvalým pobytem.
49. Oznámení určuje dobu přestupku na den 14. 7. 2017, v 8:35, místem je ulice Opletalova 1683/41, Praha – Nové Město, žalobce je označen jako řidič motorového vozidla OA (nelze vyložit jinak, než „osobní automobil“), registrační značky X, tovární značky ŠKODA FABIA 5J.
50. Popis samotného skutku (jednání žalobce) spočívá v: „*Nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem*“.
51. Oznámení závěrem konstatuje, že (žalobce) tím porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších změn a dopustil se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších změn. Dle oznámení za výše uvedené

jednání byla žalobci dne 14. 7. 2017 udělena pokuta ve výši 300 Kč, číslo blokové pokuty (na místě nezaplacená) AC/2017 C0000844.

52. Z oznámení je zjevné, že řidič porušil povinnost být při jízdě připoután bezpečnostním pásem podle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Z oznámení nevyplývá, že by žalobce předložil potvrzení, že nemůže být připoután ze zdravotních důvodů, ostatně, pokud by tak žalobce učinil, nepochybně by za toto jednání ani sankcionován nebyl. Lze tedy konstatovat, že žalobce neprokázal, že by pro nepřipoutání byla v jeho případě splněna výjimka daná zdravotními důvody podle § 6 odst. 2 písm. a) cit. zákona. Porušená povinnost řidiče byla v oznámení kvalifikována precizně a jednoznačně. Městský soud se proto ztotožnil s právní kvalifikací tohoto jednání jako přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, za který byly žalobci správně připsány 3 body do evidenční karty řidiče. Oznámení samo o sobě nijak nevyvolává pochybnosti o tom, že se skutek stal, v čem jednání přestupce spočívalo, jak mělo být právně kvalifikováno, kdy a kde se tak stalo, jak měl být přestupce sankcionován z hlediska připsaných bodů i udělené sankce, ani to že žalobce byl u tohoto skutku přestupce.
53. Žalobce tedy nejen v žalobě ale již v odvolání vůči podkladům ke všem záznamům bodů (tj. k příkazovým blokům z rozmezí let 2017 - 2020) uplatnil tyto okruhy výtek:
- a) nedostatečná identifikace osoby přestupce (částečně nečitelné údaje, nejsou vypsány požadované údaje např. rodné číslo nebo datum narození, ověření totožnosti v daném rozhodnutí není dostačující)
 - b) nedostatečné údaje o přestupku (údaje o době přestupku nejsou uvedeny, jsou vlivem zápisu nečitelné, nejsou uvedeny kompletně, není jednoznačně stanoveno místo přestupku, údaje o místě neobsahují veškeré údaje pro stanovení místa, název obce není úplný resp. je uveden v nesrozumitelné zkratce, obdobně i název ulice, na níž mělo ke spáchání přestupků dojít, popis skutku není jednoznačný, právní kvalifikace jednání je zkratkovitá, není patrné, o jakou právní normu se v této věci jedná, ze zápisu sice vyplývá porušení ustanovení, ovšem ne již, z jakého bodu či písmena atp., údaje jsou nečitelné), není patrné, zda jednání bylo spácháno úmyslně nebo z nedbalosti
 - c) není zřetelná výše sankce, údaj o výši sankce chybí či není úplný
 - d) není jednoznačně uvedeno místo, kde bylo napadené rozhodnutí vydáno, vlivem zápisu není přezkoumatelné, zda jsou zde uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné úřední osobě a to včetně podpisu, rovněž data vyhotovení a převzetí rozhodnutí jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost rozhodnutí, z rozhodnutí není zřetelný podpis účastníka, kdy tento prokazuje souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.
54. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný přes tyto odvolací námitky uplatněné vůči konkrétním podkladovým rozhodnutím – příkazním blokům (za účinnosti dřívějšího zákona č. 200/1990 Sb. šlo o pokutové bloky – srov. § 112 odst. 6 zákona č. 250/2016 Sb. o přestupcích) – neshledal důvod je vyžádat, neboť neshledal, že by byly způsobilé zpochybnit obsah oznámení.
55. Městský soud uvedené odvolací i žalobní výtky hodnotí jako typizované, obecné a neurčité. Žalobce zde sice snáší výtky vůči formálním vadám bloků, v každém jednotlivém případě však ve skutečnosti nijak nereaguje na konkrétní podobu bloků. Žalobce ani v jednom případě nijak plausibilně netvrdí, že by se skutek nestal, že by

přestupek nespáchal, v jakém smyslu by např. označení místa či obce bylo natolik neurčité či nesrozumitelné, že by nebylo možné identifikovat místo přestupku. Částečně si jeho výtky i vzájemně odporují – žalobce sám ani neuvádí, která z varianty vad se dle jeho názoru vlastně u každého pokutového bloku má nacházet. Takto není městskému soudu z žalobcovy argumentace zřejmé, zda v každém konkrétním případě při identifikaci přestupce chybí rodné číslo či datum narození, v čem má spočívat nedostatek ověření totožnosti, zda dalším údajům v pokutovém bloku vytyká absenci, či neúplnost, neurčitost či nečitelnost.

56. Žalobce také ve svých podáních sám nemá jasno, jaké vady pokutovým blokům vlastně vytyká. Ve skutečnosti tedy toliko vznesl sadu výtek bez řádné konkretizace. I pokud v žalobě žalobce vytyká vady přiložených pokutových bloků typů HG/2014 číslo bloku G 1498901, GF/2013 číslo bloku F 0832677, FC/2013 číslo bloku C1404971, městský soud ověřil, že tyto pokutové bloky ani nejsou předmětem projednávané věci, týkají se jiných přestupců (V. M., M. G., M. S.) a nelze z nich dovozovat, že by namítanými vadami měly trpět pokutové bloky žalobce.
57. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019 – 44, hodnotil takto formulované námitky, které žalobce uplatnil již v odvolacím řízení, jako *a priori* nevěrohodné. V hodnocení odvolacích námitek postupoval tedy odlišně, než jiný senát Nejvyššího správního soudu v dřívějším rozsudku ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 As 353/2018 – 52, jenž naopak v jím projednávané věci shledal, že námitky uplatněné v odvolacím řízení byly dostatečně konkrétní k přezkoumání pokutových bloků, které bylo tedy dle jeho názoru nezbytné si vyžádat. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve svém usnesení ze dne 23. 4. 2021, č. j. 6 As 174/2019 – 35, byl s tímto odlišným přístupem konfrontován, a jak bylo již výše vyloženo, sám shledal, že rozpor v judikatuře Nejvyššího správního soudu v této otázce neexistuje, mj. proto, že odvolací námitky ve věci vedené pod sp. zn. 1 As 353/2018 a 6 As 174/2019 nebyly totožné (bod 48 cit. usnesení rozšířeného senátu). Městský soud poté ověřil, že odvolací námitky uplatněné žalobcem ve správním řízení ve věci sp. zn. 1 As 353/2018 tak, jak je Nejvyšší správní soud shrnul v bodu 13 rozsudku ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 As 353/2018 – 52¹, neodpovídají svou formulací těm odvolacím námitkám, jak je naopak shrnul Nejvyšší správní soud v bodu 16 svého rozsudku ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019 – 44². Z uvedeného je nicméně zřejmé, že odvolací námitky

¹ citace bodu 13 rozsudku ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 As 353/2018 – 52: „Proti tomuto rozhodnutí se stěžovatel bránil odvoláním, ve kterém obsáhle uváděl, jaké náležitosti musí pokutové bloky splňovat, aby mohly být způsobitým podkladem pro zápis bodů do bodového hodnocení v registru řidičů. Dále konkrétně k pokutovým blokům ze dnů 30. 8. 2011, 18. 1. 2013 a 3. 10. 2013, kterými byl uznán vinným z přestupků, namítal, že obsahují chybnou právní kvalifikaci, vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena ani kilometráž komunikace ani vylíčené přesné místo spáchání přestupkového jednání a popis skutku ve formátu „R“ a „telefon“ nepopisuje porušení jakékoli povinnosti řidiče stanovené zákonem. Stěžovatel se proto v odvolání domáhal, aby byl proveden přezkum způsoblosti pokutových bloků jakožto podkladů pro zápis bodů, neboť se domníval, že pokutové bloky nebyly dostatečně konkrétní a individualizované“

² citace bodu 16 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019 – 44: „Nejvyšší správní soud proto na tomto právním názoru nadále setrvává a souhlasí se stěžovatelem, že žalobce v odvolání proti rozhodnutí magistrátu uplatnil paušální námitky, které stěžovatel mohl vypořádat, aniž by si k tomu musel vyžádat pokutové bloky. Žalobce zpochybnil prakticky všechny náležitosti pokutových bloků (vymezení osoby přestupce, popis skutku, právní kvalifikaci, výši uložené sankce, místo vydání rozhodnutí, údaje o oprávněné osobě, datum vyhotovení a převzetí žalobcem, podpis žalobce), a to ve vztahu k oběma pokutovým blokům zcela shodně.

v nynější věci vedené u městského soudu pod sp. zn. 10 A 40/2020 jsou konstruovány prakticky totožně jako ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019 – 44. Za situace, kdy rozšířený senát v usnesení ze dne 23. 4. 2021, č. j. 6 As 174/2019 – 35, sám shledal, že rozporná judikatura v tomto hodnocení neexistuje a že tedy nic nebránilo 6. senátu Nejvyššího správního soudu takto formulované odvolací námitky vyhodnotit jako nevěrohodné (srov. body 48 a 49 usnesení rozšířeného senátu), městský soud považuje za přiléhavý přístup kasačního soudu v hodnocení takto formulovaných odvolacích námitek pro projednávanou věc právě názor vyslovený v jeho rozsudku ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019 – 44.

58. Takové námitky ať už odvolací či žalobní tedy nejsou způsobilé ani u městského soudu vyvolat pochybnosti o podobě a formálních náležitostech dotyčných pokutových bloků, aby tak bylo nezbytné tyto pokutové bloky vyžádat a ve smyslu uvedených nijak konkretizovaných námitek žalobce hodnotit jejich způsobilost být podkladem pro záznam bodů.
59. Oproti těmto obecným a nijak konkrétně formulovaným výtkám proti pokutovým blokům je ve spise sada oznámení policie o přestupcích, z nichž vyplývají jednoznačné skutkové i právní závěry o tom, že ve všech čtyřech případech žalobce spáchal uvedené přestupky a v souladu s tím mu do evidenční karty bylo připsáno celkem 12 bodů. Žalobce tedy ani svými žalobními výtkami nijak nezpochybnil obsah uvedených oznámení a právě ty jsou podle názoru městského soudu dostatečně způsobilými podklady pro zápis těchto bodů.
60. Jelikož ani ve správním řízení žalobce nijak konkrétně tato oznámení a jejich obsah nezpochybnil, když již tehdy poukazoval toliko na paušalizované typy výhrad vůči pokutovým blokům (k tomu srov. odst. 16 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019 – 44), k přezkoumání bodových záznamů v námitkovém řízení tak stačilo, pokud správní orgán I. stupně i žalovaný vycházeli jen z těchto oznámení a ty hodnotili natolik obecně, nakolik obecně byly formulované výtky proti nim.
61. Pokud žalobce v žalobě rovněž namítl, že správní orgány nepřihlédly k tomu, jak způsobilost podkladů k bodovým záznamům přezkoumávají jiné místně příslušné správní orgány (v odvolání obecně odkázal na blíže neidentifikovaná rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a Krajského úřadu Jihočeského kraje a ani je k odvolání nepřiložil), městský soud poukazuje na to, že Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 5. 2018, č. j. 6 As 377/2017 - 57 vypořádával argumentačně totožnou námitku formulovanou týměž advokátem ve skutkově obdobné věci. Zde konstatoval, že „*správní praxí zakládající legitimní očekávání se dle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006 - 132, č. 1915/2009 Sb. NSS, rozumí „ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost (příp. i nečinnost) orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů.“*“ Jak ovšem vyložil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 2. 2010, č. j. 6 Ads 88/2006 - 159, č. 2059/2010 Sb. NSS, správní praxe opírající se o nezákonný výklad nemůže zpravidla založit legitimní očekávání u adresátů správy, že tak bude setrvale postupováno i do budoucna. Pokud by tedy různé správní orgány postupovaly nezákonně a navzájem odlišně, nejednalo by se o setrvalou správní praxi a tedy způsobilou založit legitimní očekávání pro řízení vedené jiným krajským úřadem či u žalovaného ministerstva dopravy. Pokud by různé krajské úřady

Za této situace lze bez dalšího vyhodnotit žalobcovy námitky jako paušální, typizované, a tudíž a priori nevěrohodné.“

Shodu s prvopisem potvrzuje I. S.

jako odvolací orgány rozhodovaly odlišně, nevzniklo by stěžovateli žádné legitimní očekávání, neboť takové nevznikne z neustálené praxe.

62. Ze žalobcem (až) v řízení o žalobě předložených rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014Z, ze dne 22. 10. 2014, č. j. MSK 126113/2014 a 12. 11. 2014, č. j. MSK 121761/2014 vyplývá, že tento krajský úřad k námitkám jiných účastníků posuzoval způsobilost podkladových záznamů – vyžádaných pokutových bloků, přičemž u některých z nich pro jejich vady shledal nezpůsobilost být podkladem pro bodový záznam. Krajský úřad Moravskoslezského kraje v případě rozhodnutí ze dne 24. 4. 2014, 22. 10. 2014 a 22. 11. 2014 s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 – 76, vyžádal pokutové bloky, tj. nehodnotil samotná oznámení policie o přestupcích. Žalovaný naopak jako podklad k bodovým záznamům posuzoval pouze oznámení o přestupcích, zde městský soud musí konstatovat, že žalobce uplatnil v námitkách i v odvolání neindividualizované a nekonkrétní výtky vůči blokům a též správní orgán I. stupně v prvostupňovém rozhodnutí o obsahu oznámení neměl žádných pochyb, zjevně neshledal tak důvod vyžádat si pokutové bloky. V tomto se tedy odlišoval postup Krajského úřadu Moravskoslezského kraje od nynějšího postupu žalovaného.
63. Posouzení bodových záznamů pouze na základě oznámení o přestupcích jako jeden z možných postupů aproboval Nejvyšší správní soud v již citovaném rozsudku ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017 – 23. Nejvyšší správní soud zde poukázal právě na to, že posuzování obsahu a náležitostí pokutových bloků je nezbytné až v závislosti na obsahu námitek proti bodovým záznamům. V návaznosti na skutkové okolnosti věci se tedy připouští jak situace, kdy k námitkám ob stojí i samotná oznámení o přestupcích, tak i situace, kdy bude námitky nezbytné posoudit až v návaznosti na vyžádané pokutové bloky. V projednávané věci nyní městský soud shledal, že vzhledem k odvolacím námitkám měl žalovaný povinnost pokutové bloky vyžádat a dále je hodnotit. V jiných věcech však taková situace nastat vůbec nemusí.
64. Městský soud uzavírá, že žalovaný tedy sice postupoval odlišně oproti Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, na tento postup však v rozhodné době ještě neexistoval ustálený právní názor. Praxe Krajského úřadu Moravskoslezského kraje proto ani nemohla žalovaného zavazovat ke stejnému postupu a žalovaný tedy nemohl porušit legitimní očekávání žalobce.
65. Městský soud shledal, že v napadeném rozhodnutí žalovaný tuto odvolací námitku nijak nevypořádal a byť se jednalo o obecně formulovanou argumentaci žalobce, mohl vyložit, proč není vázán rozhodnutími jiných správních orgánů. Nicméně žalovaný i tak zřetelně vyložil, že hlavním rozhodovacím důvodem bylo to, že ve spisu založené oznámení jsou dostatečně způsobilými podklady pro záznamy bodů. Otázka, proč nepostupoval při přezkumu podkladů stejně jako jiný správní orgán, tak nebyla pro osud věci rozhodující. Na uvedeném závěru žalovaného by tedy nejspíše vůbec nic nezměnilo, pokud by byl na základě konkrétních rozhodnutí konfrontován s tím, že v jiných věcech jiný správní orgán posoudil podklady odlišně.

VI. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

66. Na základě všech shora uvedených skutečností se městský soud neztotožnil se žádnou žalobní námitkou, žalobu neshledal důvodnou, a proto ji zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

67. O nákladech řízení rozhodl městský soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl v řízení procesní úspěch, městský soud mu náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť neshledal, že by žalovanému vznikly účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze 24. června 2021

JUDr. Ing. Viera Horčicová v. r.
předsedkyně senátu